

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Vi skændes jo ikke om, om der bliver brugt flere penge på sundheden, det ved vi alle sammen at der gør. Det har der jo været fælles holdninger til, og det har man også fået midler til.

Det, diskussionen går på nu, er, at man vil gå ind og pille ved de budgetter, som er godkendt af de folkevalgte, der er ude i amterne. Dem vil regeringen nu gå ind og tilbagerulle til noget, som så ikke dækker den drift, som de amtslige politikere gerne ville have at der skulle køre for at holde det sundhedsvæsen i gang, som de ser behovet for, netop for at dække ting, der er vedtaget herinde i forbindelse med lofter og ventetider og alt muligt andet, stigninger i medicinudgifter, som regeringen ikke har kunnet holde styr på. Der er nogle udgifter, der stiger meget mere, end den almindelige fremskrivning dækker. Derfor har de heller ikke råd til bare at investere i Kræftplan II, hvis man henter pengene.

Derfor var mit spørgsmål: Hvorfor lukker man så ikke op for, at der er flere penge til anlæg fra statens side? Hvorfor vil man gerne have en decentral gæld? Den må være lige så dårlig for fremtidens ungdom som en central gæld.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen altså, det er sådan, at pengene til Kræft-handlingsplan II, 425 mio. kr., jeg kan ikke lige huske beløbet, men det er deromkring, stilles til rådighed for amterne krone for krone og giver dermed mulighed for en øget indsats. Derudover er der så afsat en lånepulje, og den lånepulje giver amterne muligheder for hurtigere at anskaffe mere materiel.

Kræftbehandlingsplan II tager jo hånd om nogle af de ting, bl.a. mammografiundersøgelser i forbindelse med brystkræft, således at flere kvinder i den relevante alder bliver undersøgt og dermed, at færre dør af kræft. Det er jo et af hovedindsatsområderne på det sundhedsmæssige område.

Med hensyn til medicin er det jo sådan, at der er en medicinaftale. Der gøres hele tiden noget for at nedbringe medicinudgifterne, og regeringen fører løbende forhandlinger, for at prisstigningerne på medicin ikke skal blive så store. Så der gøres utrolig meget for at holde medicinpriserne i ave.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge den konservative ordfører, om det virkelig er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at demokratiet er så besværligt, at man ønsker at afskære den demokratiske proces og derved blot overlade det til finansministeren at fastsætte, hvordan besparelserne i de forskellige kommuner skal udmøntes. Er det det besværlige demokrati, der plager De Konservative?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det Konservative Folkeparti er store fortalere for demokratiet. Vi er glade for demokratiet, vi arbejder i demokratiet, vi respekterer demokratiets love, og vi respekterer også proceduren i Folketinget, ingen over og ingen ved siden af, og derfor er der også en proces her med et særligt ændringsforslag til en særlig situation, som gør, at det kan lade sig gøre at stille kommunerne over for det relativt hårde faktum, at kan de ikke selv regulere deres budgetter, så må det ske ved ministerens hjælp.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvad er så begrundelsen for, at man ikke har anvendt den sædvanlige metode med besluttende aktstykker? Hvorfor skal det være et orienterende aktstykke? Hvad er De Konservatives reelle begrundelse for at acceptere den metode, som finansministeren anvender i denne situation, når De Konservative samtidig siger, at de holder meget af demokratiet? Er det den demokratiske fremgangsmåde, som De Konservative efterfølgende vil bruge, når der kommer problemer med offentligheden?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Altså, reelt set mener jeg ikke, at vi har et problem med offentligheden i det her spørgsmål. Vi har et procedurespørgsmål, som har betydet meget i debatten i dag, som betyder meget for os som folketingsmedlemmer, men som jeg tror reelt set ikke har den store interesse uden for disse vægge.

Alle ved jo, at vi har en lang demokratisk tradition, og at vi har kontrol med ministrenes arbejde. Kan vi ikke kontrollere dem på den ene måde, så kan vi på den anden, og jeg skal garan-